

Fr. Ločniškar:

Pfički.

Čriči, čriči, čriči —
solnčni spet so griči,
pisane livade,
njive posejane,
tolsti v njih črviči:
to za nas bo hrane,
čriči, čriči, čriči!

Senčnati grmiči
dom za naše mlade,
če mordà fantiči
grde so navade,
da se jim ne smili
ptiček v smrtni sili.

Spet bomo valili,
mladi rod učili
letati in peti —
lepo bo na sveti!
Čriči, čriči, čriči —
solnčni spet so griči!

Albin Čebular:

V zeleni vigradi.

Rožice so zacvetele,
drobne ptičke zažgolele,
travica je log pokrila,
ose kotanjice poskrila.

So metuljčki se zbudili,
k rožicam se napotili,
ej, pa tudi hroščki zlati
ostali so na cvetni trati!

Vseokrog brez konca, kraja
dečica vesela raja.

Včeraj skoraj pozabila
na kosilcece je bila!